

Понудувањето на декларацијата за добрососедство меѓу Македонија и Грција, од страна на нашата земја, внесе турбуленција наместо живост во односите меѓу Скопје и Атина. Цврстиот став на грчката владејачка елита не може да се нарече демократска политика и современа дипломатија, затоа што изобилува со низа нелогичности, кои немаат докажана основа во решавањето на проблемот. Само да се повторува дека северниот сосед нема историско право да го носи името Македонија, а притоа грчкиот преговарач Василикис да повикува разговорите да се водат за потребите на иднината, а не за минатото, е повеќе од гаф и несериозен однос на една држава која е членка и на НАТО и на ЕУ. Грција има стеснети рамки на дејствување, па оттука произлегуваат и нејзините лоши фрази, кои немаат врска со реалноста. Македонија има голем предизвик, кој мора да го реши во своја полза. Да опстане на ставот дека името е билатерален а не мултилатерален проблем, за што сведочи и признавањето на нашето уставно име од 120 земји во светот, да ги собори грчките лаги за историјата на Грција и македонското наследство, кое го краде од пазувите на Македонија и да го убеди светот дека во XXI век не постојат и не смеат повеќе да постојат сили кои ќе дискриминираат, асимилираат и понижуваат еден народ, една нација. Македонија има силни факти и аргументи за да го стори тоа. Треба само малку повеќе мудрост и храброст во постапките на македонските политичко-дипломатски кругови.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

**ДАЛИ МАКЕДОНСКАТА ВЛАСТ МУ
ОБЈАСНИ НА НИМИЦ ДЕКА И УСТАВНОТО
ИМЕ Е КОМПРОМИС?**

МАКЕДОНИЈА И СО УСТАВНОТО ИМЕ СИ ГО СМЕНИ ИМЕТО

Официјална Атина упорно настојува да уништи една држава, да уништи еден народ. Грција и Грците непоколебливо водат политика на целосен етнички, јазичен, духовен, општествен и културолошки геноцид врз Македонија и Македонците. Светот немо го набљудува тоа и ретко презема акции со кои ќе ја предупреди грчката хегемонистичка елита. Додека за тоа молчат и премолчуваат, на Европа ѝ се полни устите со милните зборови за демократија, за човекови права, за слобода на говорот и изјаснувањето. Зошто таа досега не го крена гласот за геноцидот на македонското население во Грција, зошто Европа молчаливо гледа како Бугарите ги кршат елементарните човекови права и слободи на Македонците во Пиринска Македонија, но и во останатите делови на бугарската држава, каде што живеат наши сонародници? На овие прашања Брисел

треба да ни даде искрен, точен и неспакуван одговор. Кога веќе бара реформи и надзаконско уважување на потребите на албанското малцинство во земјава, тогаш природно и реално треба малку повеќе да се позанимава со македонското прашање, кое никако да дојде на дневен ред кај европските политички репрезенти. Повикот од некои европски квазиполитичари и марионетски дипломати, што побрзо да се согласиме на некаков компромис за името со Грција е политика на недипломати и аматерски случајни талкачи во европската надворешна политика. Македонија е име кое е древно запишано во сите светски историографии, филозофии и воени енциклопедии. Кој е тој денешен современик, без разлика дали е Американец, Европеец, Грк или Македонец, кој ќе собере храброст да избрише поим, идентитет и свето име старо со милениуми? На таквите и на

сличните како ним, треба остро да им порачаме дека нивниот живот и нивната политичка кариера се зрнце песок во морето, минлива краткотрајна и безначајна епизода од светската историја. Најмалку тие како индивидуи можат и смеат да размислуваат, а уште помалку да направат македонското име и македонскиот идентитет да бидат избришани од иднината, од сегашноста, од сеќавањата, од нашиот грб, нашата свест, од коските на нашите предци. Не постои никаков Солана, не постои никаков Рен, никаков Рупел, уште помалку некаква Бакојани или некаков црномурест субсахарец олицетворен во ликот на Васиљакис, кои преку нивната игра и блеф ќе нè осакатат како нација, само за да ги задоволат нивните суети и политички идеологии. Тие се толку мали и занемарливи во споредба со македонската трајност и постоење. Македонија надживеала многу такви човечиња. Македонија ќе продолжи да постои и по нивните животи и нивните валкани кариери. Едноставно, тие се ништовни во обидот да ја осквернат македонската свест. На крај, доколку опстанат на својот став по секоја цена да го урнат ма-

разбирајте погрешно, јас сум на ваша страна!"

На ваков начин шефот на словенечката дипломатија, Димитриј Рупел, го појасни двосмислениот став за името на Република Македонија и рокот за негово решавање.

"Не знам дали март е предоцна, но факт е дека на Самитот во Букурешт ќе се донесат значајни одлуки. Посакувам ПЈРМ, односно трите земји од Јадранската група да станат членки на НАТО. Во овој момент не е актуелно ниту моето мислење како министер за надворешни работи на Словенија. Словенија не е таа која донесува одлуки, туку е само една од државите која учествува во одлучувањето на сите земји... Ние притискаме, убедуваме, но Словенија не е супер сила. Не ме

И УСТАВНОТО ИМЕ Е ОТСТАПКА ОД МАКЕДОНСКА СТРАНА

Македонија веќе направи отстапка и во поглед на името, кое е запишано во Уставот на државата. Имено, самата одредница "Република", која стои пред името Македонија, значи додавка која е дел од уставното име и која се разликува од термините Македонија во Грција и во Бугарија. Со терминот "Република" точно се дефинирани границите на земјата. Таа додавка пред името не дозволува иредентизам, за кој обвинува грчката власт, не дозво-

лува ниту територијални претензии на другите географски подрачја, кои етнички ѝ припаѓаат на Македонија. Ова е многу јасен доказ дека дури и со името Република Македонија нашата држава прави отстапка во однос на Грција. Досегашните македонски влади, свесно или несвесно, го туркаа ова решение, заборавајќи притоа дека терминот "Република" е само одредница која го објаснува моментното уредување на македонската држава, кое не мора да биде трајно. Но, Глигоров, Црвенковски, а еве сега и Груевски, тој термин го вградиле како дел од името, што секако е голем компромис со Атина. Ова треба јасно да им се потенцира на Нимиц и на грчките преговарачи. Терминот "Република" пред името Македонија во многу аспекти се разликува од поимот "Република" пред имињата на Србија, Бугарија, Франција и на други земји. На пример, утре на некое натпреварување, доколку светот го прифати нашето уставно име, ќе бидеме запишани како Republic of Macedonia. За разлика од нас нема да стои Republic of Serbia, туку само Serbia. Станува збор за огромна разлика. Дури и во Обединетите нации веројатно ќе бидеме запишани под буквата "Р", а не под "М". Можеби и македонскиот народ и македонската власт, а и нашите противници не се свесни дека повторно ние сме тие кои направиле отстапка, а не Грција.

МАКЕДОНСКО-ГРЧКИ СПОР

кедонското битие, ќе завршат неславно како озлогласениот цар Ирод од Ерусалим, кој во обидот да го уништи духот и мисијата на Исус, беше распнат во пеколот. Ова не е Нострадамусово пророштво, ова не е писание на некоја бабина клета уста или наша морничава желба. Тоа е жилавиот корен на Македонецот, кој е неискоренлив како троскотот, како пирејот и кој говори посилено од пенливите усти на грчките современици, кои патем забораваат на своето племенско африканско потекло.

НЕСЕРИОЗНИ ДИПЛОМАТСКИ ГАФОВИ

Велат дека февруари и март ќе бидат клучни месеци за Македонија, за нејзината надворешна политика и за

**ЕВРОПА ЗА ЕДНИ Е МАЈКА,
А ЗА ДРУГИ МАКЕА**

"САД се длабоко вознемирени од најавата на Грција за блокирање на поканата за членство на Македонија во НАТО. Уставното име на Македонија нема да биде никаква пречка за зачленување на земјата во Алијансата. Истовремено, САД им се лути на политичките партии на Албанците во Македонија, во прв ред поради нивниот меѓусебен однос, кој го блокира политичкиот процес. Тоа мора веднаш да престане".

Розмари ди Карло, американски заменик-помошник државен секретар

македонските евроинтеграции. За тоа досега многу пати се изнаслушавме години наназад. Ништо епохално и сензационално нема да се случи. Всушност, и политиката на ЕУ никогаш не била решителна и единствена за да се наметнат крути ставови по некое прашање. Таков е случајот со Косово. Доколку таму со години се влече разрешницата на неговиот статус, тогаш и ние не можеме да очекуваме дека во однос на проблемот со Грција кој го имаме со името, Европејците ќе бидат поажурни. Станува збор само за одредени притисоци на европски политичари врз нас, кои треба вешто да ги амортизираме и да ги ставиме во архивата на реторика со неупотреблива вредност и значење. Но, тоа е нивната работа, за тоа се платени и така мора да зборуваат, да предупредуваат и да прогнозираат.

Нас тоа не треба многу да нè тангира, бидејќи гледаме дека од ден на ден нештата се менуваат како на филмска лента. Прво го слушаме портпаролот на американскиот Стејт департамент како изјавува дека не постои определен рок до кога треба да се реши проблемот со името на Македонија, а утредента, пак, се појавува Димитриј Рупел, чија земја претседава со ЕУ, за да ни порача дека март е доцна за изнаоѓање компромисно име. Што значи сè ова? Најпрво студен туш за Грција од Вашингтон, потоа студен туш од Љубљана за Македонија. Играњето топло-ладно со нервите на Грците и на Македонците во овие чувстви-

КОЈ ЌЕ БИДЕ ПОУПОРЕН ВО ДОКАЖУВАЊЕТО НА 14 ФЕВРУАРИ?

телни времиња, ни дава за право да се сомневаме во вистинските чекори на светските дипломатии. Доколку една земја претседавач со ЕУ, како што е Словенија, го менува ставот за еден суштествен проблем преку ноќ, тогаш таа земја не знае да води дипломатија и станува несериозен играч на глобалната политичка сцена. Таквите не само што заслужуваат критики, туку се зрели и за потсмев.

КУЧИЊАТА ЛААТ, КАРВАНОТ ВРВИ

Во средината на месецов шефицата на грчката дипломатија, Дора Бакојани, уште еднаш ќе ги "масира" Американците со името на нашава земја. На средбата со Кондолиза Рајс, која се остварува по барање на грчката страна, веројатно ќе има само една точка на дневен ред. Атина ќе се обиде да ги натера САД да извршат дополнителен притисок врз Македонија да го смени тврдиот став околу името и да прифати траен компромис со јужниот сосед, непосредно пред Самитот на НАТО во Букурешт. Неколку пати досега Вашингтон им порача на грчките пријатели дека нивната позиција е јасна, го признаваат уставното име на Македонија, но истовремено го поддржуваат процесот кој се води во ОН под покровителство на посредникот Метју Нимиц.

Сепак, Грција најмногу ја загрижува упорното повторување на американската теза дека името на Македонија не е предуслов за зачленување во НАТО и дека процесот за решавање на проблемот нема определен временски рок. Веројатно, во тој дел Бакојани ќе се обиде на 14 февруари во Стејт департаментот да го промени ставот на Рајс и на нејзините соработници. Но, се добива впечаток дека полека но сигурно Грците им стануваат здодевни на Американците со своите барања, кои се косат со демократските начела на современиот свет. Треба да се потенцира дека законите и уцените на Атина упатени до Скопје, се спротивни на американската надворешна политика и стратегија. Тоа ја нервира Белата куќа. Како одминува времето со својата игра на форсирање на нештата, така грчката надворешна политика ќе остане осамена во чинот на негација на македонското име. Долго најавуваното вето за нашиот влез во НАТО, како казна за македонската непопустливост, можно е на Грција да ѝ се врати како бумеранг. Кучињата лаат, карванот си врви.

кедонија да го продолжи пријателскиот дијалог со Грција по ова прашање. Силно ја поддржуваме и ја охрабруваме Македонија да стане членка на А л и ј а н с а т а . Членството во НАТО е важно во поглед на стабилноста и безбедноста на целиот регион. Се надеваме дека Самитот во Букурешт ќе заврши со проширување".

"Прашањето со името не е поврзано со НАТО интеграциите, меѓутоа ја поттикнуваме Ма-

Елизабет Валас, државен секретар за надворешни работи на Норвешка